

[Handelsministeren.]

fra vistnok alle partiordførere og for tilsagnet om — var det velvillig overvejelse, fra hr. Kai Moltkes side.

Jeg har en del bemærkninger til de enkelte ordførere, og hvad de har fremført her.

Hr. Peter Niensens glæde — på 99 socialdemokraters vegne, tror jeg — over den ene synder, der har omvendt sig. Det blev jo for så vidt overstået i fjor, da vi som bekendt, og som allerede hr. Stetter har sagt, blev enige om egnsudviklingsloven, deriblandt også dette, at den ikke skulle gælde for hele landet, hvilket var et moment, der talte stærkt i alt fald for mit parti.

Hr. Peter Nielsen mener, at 20 mill. kr. er karrigt tilmålt. Det er det beløb, der er afsat inden for regeringens almindelige finansielle betragtninger, altså det beløb, vi mener at kunne ofre på denne del af egnsudviklingen — jeg taler jo her kun om egnsudviklingsloven.

Jeg vil gerne korrigere på et enkelt punkt hr. Peter Niensens udtalelser. Jeg forstod det således, at hr. Peter Nielsen mente, at vi på et givet tidspunkt var inde på at ville spare på egnsudviklingsloven. Spørgsmålet kom frem, så vidt jeg husker, under finanslovbehandlingen. Det har vi ikke villet. Det drejede sig om kommunehusene, hvor der er en tilsagnsramme på 25 mill. kr., som regeringen ikke har rørt ved og heller ikke havde til hensigt at røre ved, men da vi forud for finansloven skulle vurdere, hvad de tilsagn, der var givet året forud, ville medføre af faktisk udbetaling, skønnede vi 20 mill. kr., og dette beløb er, så vidt jeg ved, stadig ikke anfægtet.

Jeg takker hr. Stetter for hans bemærkninger, deriblandt bemærkningen om, at i egnsudviklingsområderne findes der de faciliteter, som i øvrigt må virke tiltrækkende på industrien, som man søger at tiltrække, men de findes ikke overalt. Jeg skal senere komme tilbage til dette punkt.

Over for hr. Kristen Østergaard skal jeg gerne bekræfte i anledning af hans betragtninger over den geografiske opdeling, at det jo, for så vidt angår egnsudviklingsloven og dennes ændringer, er tanken, at egnsudviklingsrådet ifølge § 5 skal foretage en

indstilling og handelsministeren derefter en udpegning af de områder, der kan komme i betragtning, og at der ifølge selve beløbets størrelsesorden bliver tale om, at det slet ikke kan gælde for alle egnsudviklingsområderne, men at der for denne lovs vedkommende ikke er nogen som helst administrative grunde, der taler imod, at den kan anvendes f. eks. i tilgrænsende områder eller f. eks., som det også er nævnt i min fremsættelsestale, i visse isolerede øsamfund, der jo har deres særlige problemer.

Også hr. Kirkegaard var inde på afgrænsningen, og dette dækkes vistnok af de bemærkninger, jeg her har fremsat. Hr. Kirkegaard var inde på et argument om, at man søgte at trække industrien til byerne, fordi man dér fandt arbejdskraft, der var mere fortrolig med de industrielle arbejdsvilkår. Det kan være en del af et ræsonnement, men langt fra hele ræsonnementet. Vi ønsker jo netop i høj grad, også bl. a. ved arbejdsministerens lovforslag, at deltage meget livligt i omskoling af en sådan arbejdskraft og gøre den egnet.

Endvidere var hr. Kirkegaard inde på spørgsmålet, som også andre ordførere har været inde på, store virksomheder kontra små virksomheder, og kom også ind på spørgsmålet om underleverandørsystemet. Der må jeg sige, at det, der tæller for egnsudviklingsrådets administration, er to ting. Den første er en konkret vurdering af leve- og overlevelsesmuligheden for den virksomhed, der kommer til, og den kan være stor eller lille for både store og små virksomheder. Dernæst — og jeg synes, det er nødvendigt at understrege det — det krav, der må være, at et hvilket som helst projekt, der bevilges under indsætning af statsmidler eller statsstøtte, skal have den effekt, der for så vidt er forudset i loven, at det skal virke egnsudviklende. Hvis jeg må sige det lidt hårdt, så bevilger man jo ikke de enkelte projekter af hensyn til de enkelte projekter, men af hensyn til disses eventuelle betydning for egnen. Jeg skal også senere komme ind på dette, men jeg har i mellemtiden nogle andre bemærkninger.

Hr. Kirkegaard fandt det trist, at midlerne ikke var brugt. Nu har jo i alt fald den nuværende egnsudviklingslov kun været i gang i et års tid, og der er jo et lille tomrum, når administrationen flyttes, men man er